



Vede nemocnici, kde jezdil na tříkolce. Dojede i do Senátu?

„Tomáš Fiala: senátor nesmí ztratit kontakt s praxí a realitou“

V čele strakonické nemocnice stojí osmnáctý rok. Před tím v ní 20 let pracoval jako pediatr. A jako malý v jejím areálu jezdil na tříkolce, když rodiče lékaři měli zrovna službu. Doslova v ní vyrostl – v lékaře, manažera, vedoucího týmu, celoživotního sportovce a také patriota. Patriota regionu, jehož zájmy by rád hájil v Horní komoře parlamentu České republiky. Doktor Tomáš Fiala, ředitel Nemocnice Strakonice a.s., se v podzimních volbách bude ucházet o post senátora za region Písecka, Strakonicka a Vimperska.

Proč jste se rozhodl kandidovat do Senátu?

Vede mě k tomu především zájem o věci veřejné a snaha zúročit dosud nabyté zkušenosti. Vnímám Senát jako demokratickou pojistku v politickém systému ČR. Je možné v něm některé chybné zákony upravit, změnit. V Senátu by měli být hlavně lidé, kteří už mají něco za sebou a jsou ochotni pro svůj kraj pracovat. Jsem celoživotní nestraník vyznávající liberálně-konzervativní hodnoty. Právě na základě toho mě oslovila jihočeská ODS s nabídkou kandidatury a já tuto nabídku přijal. Ale i tak kandiduji především sám za sebe!

Jaké priority byste v Senátu chtěl hájit?

Rád bych zůstal v oboru a věnoval se zdravotnictví. Myslím, že tam mám co nabídnout. S mými spolupracovníky jsme strakonickou nemocnici personálně i přístrojově výrazně posunuli. Díky moderní zdravotní péči a dobrým životním podmínkám populace stárne, přibývá seniorů. Někteří jsou ve vysokém věku odkázáni na pomoc druhých a často i ústavní péči, jejíž kapacita je ale nedostačující. Proto budu v Senátu prosazovat posílení sítě sociálních zařízení, včetně terénních a odlehčovacích služeb. Také proto strakonická nemocnice našla prostor pro domov Kotva pro klienty s Alzheimerovou nemocí a Domácí hospic sv. Markéty. Za důležité považuji, aby v regionu zůstávali mladí lidé, kteří zde najdou dobré podmínky pro profesní i rodinný život. Proto jsou nutné investice do infrastruktury, cestovního ruchu, regionálního školství, sportu a ochrany přírody.

Nemocnice ve Strakonících za poslední roky ušla velký kus cesty. Opustil byste ji po případném úspěchu ve volbách?

Jsem především doktor a manažer. V politice bych usiloval o rozvoj ekonomicky zdravých nemocnic se skvělými zaměstnanci ve prospěch pacientů. Odchodem z nemocnice bych ale ztratil potřebný kontakt s praxí, s realitou, se zaměstnanci a přáteli. A to nechci. Sem patřím a vždycky patřit budu. Ředitelem ve strakonické nemocnici jsem osmnáctý rok, a pokud budu zvolen senátorem, rád bych i

tak v této práci pokračoval. Mám kolem sebe skvělý tým spolupracovníků a tak vím, že by to bylo možné.

Strakonická nemocnice nebývala zrovna synonymem pro skvělou péči. Jak se vám to povedlo změnit?

Není to jen moje zásluha. Je to díky všem sestřičkám, doktorům a dalšímu personálu. Podařilo se nám nemocnici postupně modernizovat, vybudovat společný pavilon pro operační obory, výrazně vylepšit přístrojové vybavení, ale hlavně získat dobré zaměstnance. Umožnit jim profesní růst, dobré pracovní zázemí. Jenom spokojený zaměstnanec nemocnice může „vyprodukovat“ spokojeného pacienta. V letech 2009 a 2019 jsme dokonce vyhráli v celostátní anketě, která sleduje právě spokojenost pacientů, motivovanost zaměstnanců a finanční zdraví organizace. Stali jsme se nejlepší nemocnicí v České republice.

Ale i na sehraný tým dopadnou neočekávané nebo nestandardní situace. Jak se strakonická nemocnice vyrovnala s koronakrizí?

Každá nemocnice má připravené nejrůznější scénáře pro různé nenadálé krizové situace. I tak ale bylo nutné reagovat rychle a za pochodu se učit. Jako druhá nemocnice v Jihočeském kraji jsme v březnu ve Strakonících zprovoznili odběrové místo a naše certifikovaná laboratoř od té doby provedla na 9000 testů na Covid-19. Velké množství z nich i pro pacienty z okolních, především příhraničních, okresů.

Museli jsme přeorganizovat systém služeb. Zdravotnické týmy se rozdělily tak, aby se potkávaly co nejméně, pokud možno vůbec. Všichni pacienti procházeli takzvaným třídícím centrem. Na speciálně zřízeném lůžku byli hospitalizováni pacienti byť s minimálním podezřením na nákazu Covid-19. Nakonec se z 90 hospitalizovaných nemoc potvrdila jen u 3 z nich. Koronavirová pandemie byla velkou zkouškou a zároveň výzvou, které zaměstnanci nemocnice museli čelit. A děkuju jim, že zkoušku zvládli. Uvidíme, co nás v souvislosti s koronavirem čeká na podzim. Věřím, že na případný nárůst nemocných jsme připravení.

Jak nejraději dobíjíte baterky?

Mám to štěstí, že mě má práce bavit. Když si potřebuju vyčistit hlavu, tak sportem. Nejraději mám tenis a basket, nebráním se ani cyklistice, fotbalu nebo turistice. Celých 25 sezón jsem byl klubovým lékařem týmu extraligových strakonických basketbalistek a jsem členem výboru Tenis klubu Strakonice. V roce 2014 jsem se stal mistrem České republiky v tenisové čtyřhře mužů 50+. Samozřejmě bych tohle všechno nezvládl bez dobrého rodinného zázemí. Mám čtyři děti a jsem už čtyřnásobný dědeček. Tuto roli si nejraději užívám na chalupě na Vacovsku.

Zdravotnictví

Zachování sítě jihočeských nemocnic, ekonomicky zdravých nemocnic se skvělými zaměstnanci ve prospěch pacientů širokého regionu. Spokojený a motivovaný zdravotník je předpokladem spokojenosti pacienta, důraz na spravedlivé odměňování musí být trvalý.

Životní prostředí

Péče o krajinu je jedním z klíčových úkolů pro zajišťování enviromentální, potravinové, sociální a klimatické bezpečnosti ve světě, tudíž i v kterémkoliv koutě Čech, u nás na jihu Čech zvlášť.

Dosavadní sektorový přístup k péči o krajinu zvyšuje rizika zhoršování stavu v těchto vzájemně souvisejících oblastech:

- stav vod (nedostatek vody v půdě a i v podloží - vysychání pramenů, zhoršování kvality vod, nedostatek srážek s prodlužováním sucha)
- enviromentální oblast (ubývání biodiverzity)
- potravinová bezpečnost (pokles produkčního potenciálu půdy)
- klimatická rizika (přehřívání krajiny, nárůst četnosti i intenzity extrémů v počasí a živelných pohrom)
- sociální oblast (zhoršování podmínek pro život, nedostatek potravin, rozpad sociální soudržnosti).

Společným základem je nedostatek vody v půdě a s tím souvisí vysychání krajiny. Česká republika musí tuto oblast řešit integrovaně a komplexně. Zadržování vody v krajině je prioritní úkol celé naší společnosti a musí být i Senátu České republiky.

Sociální oblast

Hlavním cílem sociální oblasti, resp. sociální práce musí být nejen snaha řešit na profesionální úrovni problémy našich spoluobčanů nacházejících se v obtížných životních situacích, ale k tomu také přijímat a realizovat konkrétní opatření. Prioritou se musí stát podpora mladých rodin, vysoce kvalitní a odborná péče o seniory, jejichž počet roste a poskytování služeb sociální prevence zejména na úseku krizové pomoci jedincům, kteří by bez pomoci svůj život nevládali. V úzké spolupráci s krajem, městy a obcemi je nutno celou tuto oblast koordinovat, navrhopvat a přijímat nejen legislativní opatření, ale i vytvářet fondy a další konkrétní materiální a finanční prostředky k jejich realizaci. Péče o ty, kteří si neumí úplně tak sami pomoci se musí i pro Senát České republiky stát prioritou.

Investiční politika

Investovat, a to zejména teď po koronavirové krizi do české ekonomiky musí být jedním z základních pilířů české vlády a úlohou Senátu Parlamentu České republiky je toto maximálně podpořit. I náš region si zaslouží maximální míru investic do dopravní, vodohospodářské a další infrastruktury, mimo jiné i do cestovního ruchu. Náš region je k tomu přímo předurčen. Ve spolupráci s městy a obcemi je nutno ještě více investovat do bydlení s regulovaným nájemným, výstavby bytů s pečovatelskou službou či domovů pro seniory, ale i do přípravy lokalit pro výstavbu rodinných domů pro mladé rodiny. Stranou nemohou zůstat investice do sportovních a kulturních zařízení, zejména pak do zařízení určených pro volnočasové aktivity dětí a mládeže. Senát Parlamentu České republiky musí maximálně podporovat proinvestiční politiku, která se musí stát zdrojem dalšího rozvoje regionů, měst a obcí.

Role Senátu

Ve „státní“ politice má Senát významnou kontrolní funkci, čím dál častěji vrací a opravuje zákony. K čemu je tedy Senát dobrý? Je nezbytným ústavním orgánem v celém systému veřejné správy a zejména pak určitou "pojistkou" při řešení závažných opatření, která jsou v České republice přijímána. A svoji úlohu může nezbytně sehrát právě třeba v investiční politice.